

nja sveta. Svetopisemska kraljica iz Sabe igra v abesinski dvorni zgodovini zelo važno vlogo. Ona je bila taista, ki je ustvarila za Abesinijo še danes veljaven red glede nasledstva. Izdala je zakon, da bi izključila prestolne prepire, ki do- loča, da morajo vsi moški principi, iz- vzemši pravega prestolonaslednika, ro- mati v prognanstvo v hribe Gessen-Am- ba. Omenjena postava se izvaja še dan- danes.

Kraljica iz Sabe, ki je prevzela po ob- lisku pri kralju Salomonu v Jeruzalemu, judovsko vero, je umrla 1000 let pred Kristusom. Njen naslednik bi naj bil njen in Salomonov sin Menelik I., po- katerim se je razširilo abesinsko kralje- stvo.

Menelik I. si je prevzel med drugim tudi naslov »Judovski lev« in tako se imenujejo vladarji Abesinije še danes, čeravno so že davno pokristjanjeni. Po- zneje je razpadlo to kraljestvo na manj- še vladavine, ki so trpele radi verskih bojev. Še le leta 1855 se je posrečilo ce- sarju Teodorju, da je razcepljene pokra- jine zopet združil.

Pravi obnovitelj dežele pa je bil Me- nelik II., ki je vladal še v današnjih dneh in je umrl eno leto pred izbruhom svetovne vojne. Ta cesar je bil priljub- len pri narodu kakor le malokateri vla- dar.

Lidi Yassu, »mali Jezus«, ki je ubežal iz ječe in se pripravlja, da bi se polastil prestola očetov, je nečak Menelika II. Menelik II., ko je čutil, da se mu bliža smrt, je poklical »malega Jezusa« iz ujetništva in ga je slovesno proglasil za prestolonaslednika.

Kamnica pri Mariboru. (Zopet žrtev Drave.) Kakor smo že zadnjič poročali, je utonil v Dra- vi dne 7. julija 22letni Franc Draksler, sin pe- kovskega mojstra v Jelovcu pri Kamnici. Fan-

ta, ki ni bil ravno daleč v vodi, je menda za- dela srčna kap, ker ni mogel plavati do kraja in je zginil tekom ene minute pod vodo. Ker je bila voda jako kalna, je bila vsaka pomoč iz- ključena, pa tudi ostali kopalci niso mogli po- magati, ker niso bili večji plavanja. V ponde- ljek dne 11. julija pa so domači odrasli fantje iskali po Dravi utopljenca in ga našli na dnu reke zadetega na neko soho komaj par metrov oddaljenega od kraja nesreče. Pogreb je bil v torek, dne 12. t. m. popoldne v Kamnici pri Ma- riboru. Za blagopokojnim Francem Draksler- jem žalujejo štiri fare, ker je bil fant jako pri- ljubljen in izmed vseh bratov najpridnejši ter najzvestejša pomoč svojim starišem, ki jim je ta strašna zguba nenadomestljiva. Blagi duši večni mir in pokoj, preostalim hudo prizade- tim staršem in sorodnikom naše iskreno so- žalje!

Hoče. Krasno popravljene orglje bomo imeli sedaj, zato ne bodimo preveč skopi, ko bo tre- ba seči v žep! Hočani izven cerkve radi lepo zapojemo, zato moramo imeti tudi v cerkvi lepo petje.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Blagoslovila se bô v ne- deljo dne 31. julija t. l. torej na prvi šent- ožbaltski shod, slovesno in svečano nova ba- novinska cesta, ki se odcepi tukaj od stare rim- ske ceste podravske ter se povspne hipoma v strokovnjaških ovinkih skozi obsežni Jurčev dvor v Čermeniški graben. Dotod, torej v nje- nem spodnjem delu, je cesta zložna pa varno dograjena, pravi blagoslov vsakemu prometu, pešcem in voznikom. Na svoji nadaljni poti je cesta namenjena skozi ličen Presl-Vrubarjev dvor na Kaplo, če bo kje kedaj zopet kredita kaj. Dotlej pa bomo že še se morali vaditi v sveti potrpežljivosti brez grešnega godrnjanja. — Pred štirimi leti pa smo blagoslovili prav na tem mestu novo državno cesto, zgrajeno nad staro rimsko, katero je potopila mogočna Dra- va, ki se jej je vodna gladina vzdignila zaradi novega visokega jezusa pri falski elektrarni.

St. Peter pri Mariboru. Izlet, ki ga je prire- dilo prosvetno društvo »Skala«, je dobro uspel v splošno zadovoljnost udeležencev, katerih je bilo 55. Pomudili smo se pri Sv. Antonu v Slov. goricah, Mali Nedelji, Slatina Radenci in pri Sv. Trojici v Slov. goricah, ter se nato za- dovoljni vrnil domov. — Rdeči petelin je za-

pel v noči od preteklega četrtega na petek. Po- gorela je hiša z gospodarskim poslopjem An- tona Bregant v Nebovi. Navzlic pozni nočni uri so prišli na pomoč požrtvovalni gasilci iz Maribora in Pobrežja. Škoda je deloma krita z zavarovalnino. — Nenadna smrt prof. Alojzija Rezmara je tudi marsikaterega šentpeterčana užalostila. Saj je v prejšnjih letih kaj rad za- hajal med našo mladino.

Vurberg. Ob koncu šolskega leta je bila v tukajšnji osnovni šoli tri dni razstava ročnih del fantov in deklic. Občudovali smo spretnost, da kaj takega zmorejo otroci. Zasluga gre go- šolskemu upravitelju in gdč. učiteljicam, ki so imeli veliko truda z otroci. Bog vam plačaj! — Pa tudi zanimiv kraj je naš slavni Vurberg; koliko tujcev pride ob polétnem času na naš hrib. Radi si ogledajo ta starodavni grad, ki je sedaj moderno puerejen v sanatorij ruske- ga rdečega križa, pod vodstvom dveh gg. zdravnikov. Od vseh strani si pridejo razni bolniki iskat zdravja. Tako so tudi ozdravili težko bolnega posestnika Jakoba Fradl iz Ro- goznice, ki se jim iskreno zahvaljeju.

Sv. Vid pri Valdeku. Župnik Ferdo Pohrašk- ky, član občinskega in krajevnega šolskega odbora v Trbonjah in član bivšega cestnega odbora v Marenbergu, bo dne 1. avgusta t. l. slovesno inštaliran za župnika v Št. Vidu nad Valdekom.

Sv. Vid nad Valdekom. V pondeljek, 11. tega meseca, so zapeli šentvidski zvonovi tužno in milo ter so naznanili, da se je preselila v več- nost Pristovnikova Micka. Smrt si jo je iz- brala za svojo žrtev, dasi je bila v najlepšem cvetu mladosti, v 18 letu svojega življenja. Ni je mogel rešiti iz mrzlih rok smrti ne pretres- ljiv jok ne molitev obupanih staršev. Zaspala je trdno, nevzdrumno in se ni več odzvala nji- hovim klicem. Ob njenem mrtvaškem odru je bilo kljub nujnemu poljskemu delu vedno do- sti molilcev. Res, ganljivi so bili prizori, ki so se odigravali ob mrtvem truplu te mlade dek- lice. Njene tovarišice so jo vso zasule s cvet- jem tako, da se je videla samo njena lepa, z vencem ovita glava. Saj si je zaslužila to, ker je bila pridna mladenka, vzor vsem svojim sovrstnicam. Bila je lepega vedenja, tiha in mirna, vedno zadovoljna v tihem veselju. Zelo mučno bolezen je prenašala z občudovanja

»božja sodba« in kriv- da dokazana. Zbrani sodniki so izjavili, da je ponovitev »poskusa« pri ostalih obdolžencih brezpredmetna. Mož z obžganim jezikom je bil obsojen na plačilo odškodnine. Arabci si razlagajo poskus z og- njem na ta način, da je pri nedolžnem jeziku vsikdar dovolj moker, kar prepereči opečenje. Ako je pa osumljeni kriv, že strah povzroči, da se mu jezik osuši in obže.

Značilna statistika za sedanjo dobo veliko mestnega življenja. V 27 angleških velemes- tih je bilo leto 1931 iz- gubljenih 700 tisoč de- žnikov in palič, 400 tisoč raznih zavojev, 11 tisoč

Mnogo bolj od papeža in kraljev sta se radovala zmage tista naroda, ki sta od turške sile največ pretrpela, a jo strla z vzajemno močjo: Hrvati in Slovenci. — Zagrebški kapitelj je dal postaviti na bojnem polju kapelico v čast sv. Ahaciju, čegar god je praznovala cerkev na dan bitke, in je od- redil, da se vsako leto 22. junija v zagrebški stol- nici opravi zahvalna sv. maša. Cerkvico v čast temu svetniku so zesidali tudi grofi Turjaški pri svojem rodnem gradu. Vsako leto oznanuje na praznik sv. Ahacija strel topičev spominski dan bitke pri Sisku in se zbirajo pobožni verniki v prijazni cerkvi sredi zelenega smrečja. — Slavni dan naše zgodovine so poveljevali tudi v podo- bah in pesmih. V Valvazorjevem času sta bili še dve podobi bitke pri Sisku, ena v ljubljanski stolni cerkvi, druga v deželni hiši. Prva je še ohranjena in je zdaj v ljubljanskem muzeju. — Razun mnogih umetnih latinskih hvalnic, ki so bile zložene na zmago pri Sisku, jo proslavlja še posebno slovenska narodna pesem, ki si je izvo- lila »jakega« Adama Ravbarja s Krumperka, ne-

premagljivega konjiškega glavarja, za svojega junaka.

Ravbar silno vojsko zbrali
Pa pod Sisak jo peljali.
Tolk' je Turka na terišču,
Kakor mravelj na mravljišču.

— — — — —
Tak so Turka pozobali,
Da so vsega posabljali.

Omeniti je še končno, da je škof Hren iz Ha- sanove obleke dal napraviti za ljubljansko stol- nico mašni plašč in dve dalmatiki. Prvi je še ohranjen in se rabi vsako leto na praznik sv. Aha- cija. Blago je svilnato in temno-rdeče, veznina zlata in srebrna z rdečimi modrimi cveticami.

Slovenci in Hrvatje so še tudi v poznejših turških vojskah pomagali in prelivali svojo kri, toda take slavne zmage sami niso več izvojevali kakor pri Sisku, ki ostane njihov najslavnejši čin v stoletnih turških bojih. — — —

vredno potrpežljivostjo in vdanostjo v voljo božjo. Pri vseh je bila priljubljena, kar je pokazal veličasten pogreb. V sredo ob pol 10. uri so prišle Mickine tovarišice v belih oblekah. Pristopile so k odru tih, kakor bi se bale, da zbudijo Micko, a ona jih ni videla, ni videla, kako so polagale cvetje na oder. Ko sta prišla gg. duhovnika, so dvignili Micko iz cvetja. Na glas so zaplakali mati, oče, bratje in sestre, saj so vedeli, da odhaja Micika za vedno. Nobeno oko ni ostalo suho ob tem žalostnem trenutku. Med petjem duhovnikov in molitvijo množic so nesli Miciko na Šentvidski griček, kjer je bila zanjo pripravljena tih ja-mica, njen in naš zadnji dom. Po maši zaduš-nici so zasuli mlado truplo in nad njim je zrastel griček ves posut s cvetjem in venci. Presrečna si sedaj Micika, šla si pred nami, da nara pokažeš pot k večnemu cilju. Ohranili te bomo vsi v najljubšem spominu. Žalujejoče starše, brate in sestre pa naj tolaži Bog!

Negova. V nedeljo dne 10. t. m. smo v veli-kem številu spremili k večnemu počitku ženo cerkvenega ključarja Mavriča, Marijo Mavrič, iz Negovskega vrha, katero je nemila smrt po-brala v najlepših letih. Zapustila je poleg ža-lujočega moža še štiri otročiče, kateri bodo prav težko pogrešali dobro in skrbno mamico. Rajnica je bila vzor slovenske žene in matere, globokoverna in delavna. Čestokrat si je lahko videl pri obhajilni mizi, kjer je zajemala moči in tolažbe. Naj počiva v miru! — V vrstah naše mladine vlada zadnje čase prav pestro življe-nje. Za dan 14. avgusta se nam obeta veselo presenečenje. Fantje in dekleta se prav pridno vadijo za igro »Oče«. Pa še marsikaj drugega bo baje na vrsti, samo vsega še nečemo izdati, kaj vse ima g. Lojze na programu. — Obeta se nam izvrstna sadna letina. Drevje se že sedaj šibi pod težo sadja. Samo, ko bi ga mogli po ugodni ceni spraviti v denar, katerega smo bolj bolj potrebni kot volk krogle. — Huda suša nas muči, otave ne bo nič. Ljudje koljejo živino doma, ker je ne morejo prodati, da dobijo vsaj nekaj za najpotrebnejše.

Ptuj. Smrtna nesreča pri vožnji drv. Franc Turnišek, posestnik iz Hojdoš pri Ptujju, je vo-zil sosedu drva. Prevrnil se je voz na njega in ga smrtno poškodoval. Ponesrečenca so prepe-ljali v ptujsko bolnico, kjer je po prejemu sv.

zakramentov v velikih mukah izdihnil. Pogreb blagega pokojnika se je vršil dne 12. t. m. na hajdinsko pokopališče. Vodil ga je vlč. g. žup-nik iz Hajdine. Pri odprtem grobu je spregovo-ril par ganljivih in tolažilnih besed, za kar mu bodi hvala, kakor tudi cerkvenemu pevske-mu zboru, ki je pod vodstvom g. Antona Pal zapel prelepe žalostinke. Rajni je bil vrl katoliški mož, dolgoletni naročnik našega »Slovenskega Gospodarja«. Kako je bil pri ljudeh spoštovan, je pokazala množica ljudstva, ki ga je spre-mila na zadnji poti. Rajni naj počiva v miru!

Sv. Vid pri Ptujju. Preteklo nedeljo je bil na krasnem haloškem Prigeršku blagoslovljen križ, ki ga je oskrbel tukajšnji minoritski upravitelj g. frater Vitus. Valovite Haloze so s tem zopet obogatele za lepo znamenje, ki ga je itak tako redko najti med našimi pestrimi goricami. — V zadnjem času se je posrečilo našemu g. župniku pridobiti vinskih kupcev za naša vina. Sicer jih ne plačujejo ravno predobro, vendar kmetje vsaj toliko dobijo, da lahko krijejo najnujnejše izdatke na svojih posestvih in da pri tem ne lezejo v dolgove. Pa tudi pijančevanje se s tem zelo omejuje, saj je tako žalostno videti, da si tukaj fantje kupijo v Halozah po pet litrov vina in potem pijani razgrajajo okrog, ker jim pač vinograd-nik izpod pet litrov ne sme prodati. — Nova vinski letina se kaže zelo dobro, dal Bog, da bi tudi srečno dozorela. Mogoče pa se vendar odpro tudi našim vinom enkrat vrata med svet, saj imajo tudi naša vina svoj svetovni sloves. — Z otroci, ki so prišli iz Maribora v našo faro na počitnice, imajo naši ljudje mno-go veselja in zabave, tuintam pa tudi mnogo neprilik, ker so si — v mestni otroci kmetiško življenje predstavljali mnogo lepše kot je v resnici. Pa je tudi to dobro, da mestni otroci spoznajo, da kmet dandanes živi v enaki ali pa še celo večji mizeriji kakor fabriški dela-vec. Ni več najprijetnejše bivati na kmetih in kmet nima več zaščitenja, da bi z veseljem jedel kruh, ki si ga je v trudu in znoju pri-delač.

Ormož. V četrtek dne 14. t. m. je jutranji osebni vlak, ki vozi iz Ormoža krog pol 8. ure, povozil na železniškem prelazu v Frankovcih kravjo vprego posestnika Ivana Keček iz Lo-peršic. Obe krasni kravi pingavske pasme je

vrgla lokomotiva kakih 20 metrov naprej ob progi ter ju pri priči ubila. Tudi voz je razbit, posestnik Keček sam pa se je komaj rešil še v zadnjem trenutku. Nesreča bi se po mnenju očitovca še dala preprečiti, da niso železniški delavci prav na istem mestu iztirili svoj vozi-ček ter tako cesto zelo utesnili. Pogled na že-leznico ovira na tistem mestu na obeh straneh česte bujno rastoče grmovje na železniškem svetu, tudi je vel nasproten veter ter voznik ni mogel slišati signala. Prav na istem mestu je že večkrat le za las manjkalo, da se ni pri-petila podobna nesreča, železniška uprava pa je vkljub protestom prizadetega prebivalstva odstranila zatvornice.

Babinci pri Ljutomeru. Prostovoljno gasil-no društvo Babinci priredi svojo običajno ve-liko tombolo v nedeljo dne 14. avgusta, v slu-čaju slabega vremena pa dne 15. avgusta. — Glavni dobitki bodo: 1. tombola: krava, 2. tombola: novo moško kolo, 3. tombola: kom-pletna moška suknjena obleka; 4. tombola: ženska obleka, in še mnogo drugih krasnih dobitkov.

Celje. Orglarska šola. Dne 11. t. m. je zopet napravilo javen izpit osem absolventov. Prav po moško so se odrezali, zlasti na orglah in klavirju. Izpita so se poleg učiteljev gg. Ber-varja, Sancina Dušana, Kramarja, Mihelčiča, udeležili tudi drugi gg. interesi in orga-nisti in sicer: g. Karlo Sancin, ravnatelj glas-bene maticе v Celju, g. kaplan Granfola, g. pozlatar Šket, čč. šolske sestre iz Celja, g. Ig. Žerak, organist šentflorijanski, g. Joško Zem-ljič, organist iz Sv. Tomaža, g. Skornšek, or-ganist iz Mozirja, g. Žižek, organist iz Št. Ju-rija ob Taboru ter g. Turin, organist v pok. Tudi dijaštvo je bilo zastopano. Vsem prav iskrena hvala. K zaključku je v lepih besedah čestital vsem absolventom g. nadzornik opat Peter Jurak ter jim podal praktičnih nasv-ov in naukov v življenje.

Št. Janž pri Velenju. Brez prestanka za-nje smrt in tudi nedelje ne pozna. V nedeljo, dne 10. julija nam je pokopala pridno tretjerednico Marijo Strahovnik, vdovo bivšega organista in dolgoletno cerkveno pevko. Tretjeredniki in drugi so jo v obilnem številu spremljali na kraj miru in počitka. Uživaj plačilo pri Bogu, v čigar slavo si pela. — V nedeljo, dne 17. ju-

XI. POGLAVJE.

Prevesela vest o odločilni zmagi Slovencev in Hrvatov nad Turki pri Sisku je prodrila v srce vsakega posameznega naših pradedov in jih navdušila za bratstvo v junaštvu. Priprosti narod po Slovenskem in Hrvatskem je bil uverjen, da je turška sila strta in da bodo naši kraji varni pred turškim kopitom in robstvom. Vsaka župni-ja, da, vsaka vas in hiša so slavile posebej zmago in se zahvaljevale za božjo pomoč. Nepopisno je povzdignil ta uspeh Marijino češčenje. Marija — pomoč kristjanov je postala Slovincem in Hrva-tom vse!

O strahovalki in pokončevalki Turkov — junakinji Emi je šel glas od ust do ust po vseh spodnjih krajih. O, kak raj bi bil užival po zmagi pri Sisku stari Belakov Andrej, da ga ni poprej pobrala kuga. Mesto trobentača o Emini slavi na bojnem polju je prevzel za Belakom mladi Topli-šek. Ljudje so vreli od vseh strani na Pilštajn, da vidijo ono, ki je poteptala z Marijino pomočjo turško moč, da ne bo več plenila in pustošila slo-venskih in hrvatskih dežel.

Pri vseh zasluženih slavospevih je ostala Ema skromna, da, preponižna, da so bili ljudje prepričani, da je živa svetnica. Blęstečo bojno opremo je zamenjala s spokorno obleko. Razogla-va, bosa, oblečena v raševino je posečala domačo župno cerkev. Molila je kakor zamaknjena dolgo. Opravljala je najostrejša spokorna dela, da se je temu čudila njena okolica, ki je ni razumela. Ta-ka spokornica, ko je bilo vendar njeno življenje angelsko čisto in še kronana vsa njena dobra de-janja z za nebesa najbolj zaslužnim činom — zmage nad neverniki!

Njena hiša je postala zatočišče siromakov. Le v družbi revežev se je razveselil njen obraz in je odsevala z njega srčna milina, ki lahko zasije le iz resnično popolnega in s krščansko ljubeznijo do bližnjega prešinjenga srca.

(Konec prihodnjich.)

Širite „Slov. Gospodarja“!

plašcev, 7000 klobukov, 246 tisoč ženskih roč-nih torbic, 70 tisoč ak-tovk in 90 tisoč parov rokavic. Nič boljše ne-go na Angleškem tudi ni po velemestih dru-gih evropskih in izven-evropskih držav.

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vo-jakom, knjižico:
Moj tovariš.

Molitvenik za mlade-niće in še zlasti za vo-jake.
Cena z rudečo obrezo 16 Din, z zlato obrazo 18 Din Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.